

හොඳ සිංහල



වී ක ධර්මබන්දු

1. "දක්ෂ කතිකයෝ - නොසිතන්නෝ මෙන් - සමස්ත ශ්‍රී ලංකාව - ඉන්ද්‍ර සිද්ධි කර ගැනීම..."
 2. "දරුවෙක් ව ඉඳිද්දී - අපි මැවූ හිමත් - ඉබාතානේ වැවෙහි ගසක අත්තක් - ගේ දොරින් දොරටු බැස - අර්ථා ගත් මඩු කුඩාරම් තුල - පසු ගිය වැනි කුණාටුවෙන් දියබත් වුනු මේ මරිය අම්මලාගේ ගව මිරු අහල දණ ගසක පත් සුවද තුවරලා කෙසේ වෙතත්, හිනි අවිත් බෝමබන් නම් අත දරා සිටිනවා ඇත."
 3. "ලෝකයේ වරින් වර ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයන් බිහි වේ. මුනි වහ රැකසිරි විද්වතුන් ද සිරියන - කේමලාසයන් පළිගැනීමට ලක්විය, මැතිනියට තදබල උවමනාවක් තිබුණාය, - අපට රස විඳීමට හිඬු බොහෝ නිර්මාන ගොන්නක් ද අපට අහිමි වී ගියාය, - කලාකරුවාගේ දුක අද්දර (ඔහු) නිතර ගැවසුනේ ය."
 4. "පොලිසියේ ලොක්කෝ බහුතරයක් ම උපාධිධාරීන් වුවද, පොලිසිය සහ සිසුන් අතර... සම්බන්ධයක් නොවේ. - . මේසීඩෝ පොලිසියට ගල් ගැසූ බව - පොලිස් කාරයන් පතර දුන් බවත්"
 5. අද වන විට විශ්‍රාම සුවයෙන් ගත කරන... ගුරු පියාණන්.... රජතුමාණන්ට පුස්තකෝප පත් ලියාදුන් මුතුන් මිත්තන්ගෙන් පැවත වන නිසාවෙන් ඒ සම්චල සරසවි සිසු දුවියේ දී... කලාකරුවා දක්ෂ ලී කැටයම් ශිල්පියෙකු ද වන්නේ ය - ... සාර්ලිස් වෙදුදුරු තුමා දක්ෂ කණන්තුවරයා ද වෙයි.
- ඉහතින් දැක්වෙන්නේ මෙම වසරේ මුල්ම 'සන්නස' කලාපයේ ඇති ලිපි පහකින් උපුටා ගත් වැකි සහ කඩවැකි කිහිපයකි. මේ කොටස අසවල් ලිපියේය; මේ කොටස අසවල් ලිපියේය, යනුවෙන් වෙන් කොට වීසි හිසට (ශීර්ෂ පාඨය) දැක්වීම නොකරමි.
- න/ ශා, ල/ප, ශ/ ෂ දෝෂ යතුරු ලියමනේදීත් සිදු විය හැකි නිසා ඒ ගැන විමසීමක් නොකරමි. එහෙත්, සුව කල නිසා (කළ) , සියළු දෙනා (සියලු) පුස්තක කිරීමෙන් (පුස්තක), රාත්‍රී විකොලන (විකොලන), ඉන්ද්‍ර කිරීම (ඉන්ද්‍ර), සමස්ථ ක්‍රියාවලිය (සමස්ත) වැනි වැරදි දුසු ගනන් ඇති බව පමණක් මතක් කර දෙමි.
- විලි වැට රකින්නට හිස වක්කරා කවියකුට සිදු වූ ඇබැඳිදියක් මෙහි දී මගේ මතකයට විය.
- 'තබා උදැරීමකුත් කබේ බඩහිනි දුක් ලනුව දුරේ ගොවිතරු ද තවසා ට රේ ලී පාරෙන් යයි ගෙදරේ උදැරීමක් කබේ නියාගෙන යෑමත්, උදැරීමකුත් කබේ නියාගෙන යෑමත් එකක් නොවේ. උදැරීමකුත් කබේ නියා ගන්නේ තවත් කබේ නියා ගත් යමක් (යකඩ ඉක්කන් හෝ පොරවක්) ඇති විටකය.
- 'දුර' 'දුරේ' යනුවෙන් ලිවීමටත් 'ගෙදර' 'ගෙදරේ' යනුවෙන් ලිවීමටත් කියවන්නට

ඇතැන් කියති. තුන්වැනි පදයේ අග අකුරක් හතර වැනි පදයේ මුල් අකුරක් හදාගෙන ඇති හැටිය නම් කිසි කමකට නැති බව ඔබ ද පිලිගනු ඇත. විලිවලට ගැන නොකියා මේ අදහස සී පද තාලයට කීවා නම් තමන්ගේ බැරකම විලිවලට වී නොවේ.

"දක්ෂ කතිකයෝ" 'බන්ධු' යන වචනය 'බන්ධු' පන්ධු - බන්ධු - බැන්ධු යනුවෙන් ලියන 'පන්ධු, බන්ධෝ - බැන්ධෝ' යනුවෙන් කියවන මිනිසුන් වසේ කරන්නේ නොදන්නා කම නිසා නොවේ. ඔවුන්ගේ බාහිර බාවිතා වන විදියත්, ඔවුන්ගේ දිව හුරු වී ඇති විදියත් වියට හේතුව බව අපි දකිමු. ඒ අනුව 'කවිකයෝ/ කටකයෝ' යන්න 'කතිකයෝ/ කතකයෝ' යනුවෙන් ලිවීම වරදක් කිව නොහැක. එහෙත් ඊට මුලින් ඇති 'දක්ෂ' ද 'දක්ෂ/ දක්ෂ' යනුවෙන් වෙනස් වූ විටය විය හැරුණොත්. එහෙයින් එබඳු තැන් හැඳින්වෙන්නේ මිමකු හා ගොනකු අදුක තැන් ලෙසය.

නොසිතන්නෝ මෙන් ආකෘතයකින් උක්ත නොවන කර්තෘ අනුක්ත රූපයෙන් තැබීම අපේ බාසාවේ සම්මත විශරණ රීතියයි. මෙන්, සේ, වැනි, ඒව් ආදී නිපාත පද සමග යෙදෙන නාම පද අනුක්ත රූපයෙන්ම තැබිය යුතු බව නාම විශරණ පොතකම සඳහන් වේ. එහෙයින් විය 'නොසිතන්නන් මෙන්' විය යුතුය.

අපේ සමහර ආදර්ශන ලේඛකයින් උක්තය විදියට අනුක්ත බහු වචන පද ලියා ආකෘතය ඒක වචනයෙන් තැබූ විට ඒ වැකිය නිවැරදි යයි සිතන බව පෙනේ.

'ව + හු' වකකු වී 'ඔහු' හැදේ. 'ව + උන්' වකකු වී 'ඔවුන්' හැදේ. 'ඔහු' උක්ත වූ විට බහු වචනයක් වේ. ඔහු හඬකි, ඔහු නෂන' නිවැරදිය. 'ඔහු' අනුක්ත වූ විට ඒක වචනයක් වේ. 'මම ඔහු හඳුනමි. අපි ඔහු නොහඳුනමු' නිවැරදිය.

තේ, හෝ, ඒ දුක් කහල ගොඩේ අඩියේ ම තෙත්පත් වී ඇති සේ පෙනේ. තේ මා හඳුනයි. හෝ /ඕ නොහඳුනයි. මම ඔහු හඳුනමි.

අපි ඇ නොහඳුනමු. ඔහු මා හඳුනති. මේ පද සාවද්‍යතාව විමසා ඔහු (ස්ත්‍රීලිංග) අප නොහඳුනති. මම ඔවුන් (පුරුෂලිංග) හඳුනමි. අපි ඔවුන් (ස්ත්‍රීලිංග) නොහඳුනමු. අපේ විශරණ පොත්වලට අනුව මේ වැකි අපට නිවැරදිය. 'ඔවුහු' හැදෙන්නේ 'ඔහු + හු = ඔවුහු - ඔවුහු යන විදියටය. වය නිවැරදි නම් 'ඔහු + උන් = ඔහුහුන් / ඔවුහුන්' ද නිවැරදි විය යුතුය.

'ඔබ යනු ඒක වචනයක් විදියටත් බහු වචනයක් විදියටත් යෙදිය හැකි පදයකි. වය ඉංගිරිසියේ 'යු' YOU මෙනි. ඔබතුමා, ඔබගමෝ, ඔබතුමන්, ඔබ හැමදෙනා ආදී වශයෙන් ඒ පදය බාවිතා වන්නේ සිංහල බාසාවේ නාම පදයක ප්‍රකූර්තිය බහු වචන හැටියට ගැනේ. ගස්, මල්, ගල්, අත්, මෙන්ම මිනිස්(හු), ගැහැනු, ගොවි(ගෝ) ආදී ප්‍රකූර්ත ම බහුවචන හැටියට බාවිතා වේ.

දෙමල බසින් පැමිණි අම්මා, තාත්තා, සීයා, ආත්තා, ආච්චී, අයියා, අක්කා, යන පදවල ඇත්තේ ඒක වචන අර්ථයයි. ඒ නිසා ඒ පදවලට 'ලා' ප්‍රත්තයක් එකතු කොට අම්මා + ලා = අම්මලා, තාත්තා + ලා = තාත්තලා යන වචන හදා ගනු ලැබේ. පසුව 'නැන්දහු' වෙනුවට 'නැන්දලාත්', 'මල්හු' (මලුන්) වෙනුවට 'මල්ලලාත්' පැමිණි බව පෙනේ. සමහරක් 'ඔබලා' යනුවෙන් පදයක් හදා ගෙන ඇත්තේ ඒ නිසාවට අනුවය, 'ඔබ' යන්න හුදු උක්තයක් වූ විට ආකෘතය බහු වචනයෙන්ම තැබිය යුතු බව කියති.

* ඔබ ඒ වච දකිනි * ඔබ මහ කිවියෙක් වෙන්නා ! යනු නිවැරදි වචනයයි. එහෙත් ඔබ වේවා වේවා පහත මගේ' යන සිසිඳුව වැරදි යයි මම හොඳියමි.

ඉන්ද්‍ර සිද්ධි කර ගැනීම: ඉන්ද්‍ර කිරීමක් සිද්ධි කිරීමක් වකක් නිසා ඒ වචන දෙක එකම තැන යෙදීම සුදුසු නැති සේ පෙනේ. අවහිර බාධා කිරීම, දුරු ඇත් කිරීම වැනි නොගැලපීමක් වන අති බව පෙනේ. ඉන්ද්‍ර, සමස්ථ, විරෝධාර, පුස්ථකාලය වැනි වචන දකින විට වය (යකු) මහජනනය ගැනියාව නිසා සිදු වන්නක් දැයි සිතේ, 'ණා/ප්‍ර වෙනුවට 'න/ල' ලියාදුනත් 'න/ල' වෙනුවට 'ණා/ප්‍ර' ලියවීම නම් මහ වරදකි. 'ණ' වෙනුවට 'ස/ශ' ලියා දුනත් 'ස/ශ' වෙනුවට 'ණ' ලිවීමත් මහ වරදකි. මහාප්‍රාන වෙනුවට අල්පප්‍රාන ලියාදුනත්

අල්පප්‍රාන වෙනුවට මහප්‍රාන ලියවීමත් වචනම මහ මා හඳුනති. මේ පද සාවද්‍යතාව විමසා බලන්න.

* ඇතය - පොකුන කරන - හෝමිපල(සොහොන්පල) විලිය - නමුහුකුල

* තණය - දිණය - කාලය - කරළ - අළය

* පුස්තය - රස්මිය - සෝකය - උස්තය - ගෝසාව - වරුසාව

* පුණය - රස්මිය - ණෝකය - උශ්තය - ගෝසාව - වරුසාව

* පොහොණත් - හුදුසු - හුබුණෙත - ගැර - ගොලොශ - මස්

* විශේශ - විශේෂ - විශේෂ - විශේෂ - විශේෂ - විශේෂ

මෙහි දී මගේ අදහස නම් (න/ණා = න + 3) ඇලපිල්ලකින් අවසන් වන අපේ 'න' යන්න '3' ඉලක්කමෙන් අවසන් වන සේ ලියා න/ණා දෙකටම ඒ අකුර බාවිතා කිරීමයි. එසේම F හඬ ඇති අපේ 'හ' යන්න '3' ඉලක්කමකින් අවසන් වන සේ ලියා ල/ණ දෙකට ම ඒ අකුර බාවිතා කිරීමයි.

ව/ව, හ/හ, ඩ/ඩ මෙන් ඉර සහිත 'ස' යන්නක් හෝ (ද්ව) ව (ද් + උ) ඒ මෙන් සකස්කලා ලකුන යෙදී 'ස' යන්නක් හෝ ගැටයකින් කෙලවර වන 'ශ' අනුයමින් ගැටයකින් කෙලවර වන 'හ' යන්නක් හදා ගෙන ශ/ණ දෙකටම ඒ අකුර බාවිතා කිරීමයි.

'ය' යන්න අග මුල මාරු කොට ලියා බලන්න. දෙපය ඉලකට ඔසවා ගෙන සිටින 'ද' යන්නක් හැදේ. එසේ උච්භෝග් කි - ශ, ව, ජ, ට, ඩ, න, ද, ප - ඩ යන අල්ප ප්‍රාන අකුරු (10) දහය ම ඉර මත පිහිටයි. ඉරෙන් පහලට 'පහරිය' කොටස විල්ලෙමින් තිබී 'ද' යන්න ද ඉර මතට පැමිණි පසු එම අකුරු (10) යටින් තිත්තක් හෝ දෙතිත්තක් යොදා ඒවා මහාප්‍රාන කර ගත හොත් අපේ පරිගණකයකුරු පුවරුවට දැනෙන සඳිපය ? ලැබෙන සහනය ? කියා නිම කල නොහැකිය. යතුරු 3 + 10 ක් අඩු වීම සල්ප පහසුවක් ද?

ණා, ප්‍ර, ණ, හැකිවීම බැර යයි සිතන නොහොඳුම එසේ හදාගත් ප, ල, ශ, තුනට යටින් ඒ තිත්තක් යොදා ණ, ප්‍ර, ණ, හදා ගත හැකිය.

අපේ පැටිත්තක් දොඩන කතා කරන විට 'මහජනනය' කියවෙනු ඔබ අසා තිබෙන්නවා ද? අපේ වැඩිහිටියන්ගේ අපත් 'කියන්නේ, 'වුද්ද - ධං සරනං ගචී - ජාම් ධම්මං සරනං ගචී - ජාම් සං - ණං සරනං ගචී - ජාම්' යනුවෙන් ද? 'වුද්දං සරනං ගචී ජාම් ධම්මං සරනං ගචී ජාම් සංඝං සරනං ගචී ජාම්' කියා ද? දෙමල අකුරෙන් ලියන හැටි පසුව.

මෙහි දෙවන කොටස ලබන කලාපයේ.

"THURSTANITE 2009"

ANNUAL DINNER DANCE

FUND RAISING EVENT FOR THURSTAN COLLEGE COLOMBO, SRI LANKA

SATURDAY THE 14TH MARCH 2009 FROM 7.00PM ONWARDS

AT GLEN WAVERLEY COMMUNITY CENTRE, GLEN WAVERLEY,

MEL REF: 71 B 4

MUSIC BY: HELA-SHAKTHI, DJ RUKSHAN & CHARITH

TICKETS: ADULT \$ 35.00 & FAMILY \$100.00 (2 ADULTS & 2 CHILDREN BETWEEN 5-12)

DRINKS: BYO

FOR FURTHER INFO & TICKETS PLEASE CONTACT:

DINESH: 0438 182 221, UPUL: 0413 585 436 & SAMPATH: 0433 964 065

Organized by
Thurstan College Old Boys' Union
Australia

සුභාෂිතයෝ..

හදුරු කලට සහනට පැමිණේ වෙහෙස විදුරු නොවෙයි කල පච් පල දෙවා මිස හමුරු වනය මුකුලින වන බව මෙදිය කුස කවීරු හට ද වැලකිය හැකි මෙදිය කුස

පද පිලිවෙල නිසඳුස් කවියකින්

හදුරු කලට සහනට වෙහෙස පැමිණේ කල පච් පල දෙවා මිස ඒ වෙහෙස දුරු නොවෙයි මෙදිය කුස කවීරු හට හමුරු වනය සවස මුකුලින වන බව වැලකිය හැකි ද ?

තේරුම

අසුබ කාලයේදී - මිනිසා ලෙඩ දුක් කරදර ඇති වේ - ඔහු විලෝව දී කල පච් පල දීලා මිස ඒ ලෙඩ දුක් කරදර දුරු නොවෙයි, (වය හරියටම නොලැබී වනය සවස නැතිවීම වැලැක්වීම කල හැක්කේ මේ ලෝකයේ කවුරුන්ටද ? කිසිවකුට නොහැකිය, (ව ඔබයි)

පැකැදීම

වී. ක. ධර්මබන්දු